

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

ORATIO DE

CLARISSIMI & eloquentissimi Rhetoris Omnipotenti Leoniceni: Oratio de laudibus eloquentiae
feliciter incipit.

VANTVM admirationis babeat eloquentia Vicentini eius: vel ex hoc intelligi potest: quod ita diues: ita copiosa est: ut quoties de virtutibus eius dicendum fuerit: tamen & si res difficillima sit: non quod tamen sibi ipsa deficiat. Hoc proximo: hoc tercio agimus anno hoc id beneiuuante deo in presentiarum agemus. Nam ne ignari simus: hoc precessimus ut eloquentiam laudemus: laudata diligamus. dilecta coelestis studemus. Igitur considerati mibi de laudibus eloquentiae: duae solent ipsius laudam et rationes occurrere: quarum una de meritis eius dicitur: altera de sua ipsius natura sumitur. Et nunc quidem prior modo: & eam ipsam quam breuissime fieri poterit expedita: quod id vix fieri posse arbitror. Quis enim rem tantam paucis absoluere: quam bene de rebus humanis merita fuerit? Quia sola consistit quicquid in rerum natura: toto quod mundo laudabile versatur: quippe cuius admiringulis oia nititur: souenit: illustratur. Habet igitur laudis & gloriae plus quam ab ullo singuli aut excogitari potest quod res oes sustentat: quod in lucem deducit: quod in tenebris eas facere non patet. Nam si eloquentia tollas: nil tam excelles quod non aliquid deficiat tam magnificum quod non funditus peat: tamen spectandum quod non interea sordecat: tamen egregium quod non sensim intereat tam placitum quod non continuo abolescat. Ergo nulla pars nullum metum fieret: nulla macedonum: Tetrica sparte. & ingeniose silerent atque bene. Et ne singula pars regna: vel oppida: quod rerum potita sunt urbibus Rome: hoc est principis terrarum populi monumeta non essent. Quin etiam tot regum tot principum: & imperatorum: noia cum suis populis & urbibus temporibus deleret antiquitas. Nec Alexander vel: nec darius: vel xerxes noierant. Boni probatiois: iusti aristidis: & A gesi lai regis inuicti memoria coticcerent. Periclis: themistocles: Nicias: Conon: alcibiadis fama in obscurum esset. Et nostrorum haud secus. Nemo Camillus: nemo fabrios: nemo decios illustres aias: nemo scipiones laelios: noster et: & quos infinitum esset enumerare. Sed illi quod bellum fuerunt ac pace fortissima viri: oes tamen perpetuo silentio: & obliuione vetustas involuerent. Quid artes (quas mechanicas vocant) quod tulit suis quod artificibus perfuerint: Nihil probidit iuppiter olympius: siue minerua: nihil appellata venus: nihil piratica: papa signa: viuacis vultus polycletus: nihil pictura lysippus: nihil coelatura Mentor: siue parasio & Alcidamatis nihil architectura fabro illi. Exped ad immortalitatem nos & famam cotulisse et etiam si fabrilia eius intra: quibus lignis equum aedificauit vbiq; fama celebratus viserent: ut Aristo scribit in templo statu palladis (id ei cognomen est) multis postea saculis deposita sub eam Italia parte quam haud primum a Metaponto gargaria dicitur. Nam vitruvius qui iunior est architectus ab interitu vendicat non ars quam & ipse profitebatur sed liber quem de arte composuit minime contemnedatur. Nec vero tanta fuerit aedificiorum magnificencia quam diuturnitate temporibus labefactari non possit. Turruntur urbes: immania templa deorum & celsa pyramidum fastigia suis molibus obruta iacet. Nec minus superbium illud mausoleum quod ad id condendum accersisti fuerint et toto orbe terrarum persistentissimi extatis illius artifices: nisi ad consecrandum etiam conuenissent vnde ingenio: & lingua placitum poetarum & oratores quos inter Teopompum socratis discipulum magis ipso concertate: palma obtinuisse commemorant ut suis elegans poeta non ignobilis tam vere quam eleganter cecinerit. Nam neque Pyramidum sumptus ad sydera ducti. Nec iouis idem coelum unitata domus nec manseoli diues fortuna sepulcri. Mortis ab extremo conditore vacat. Aut illis flama aut imber subducet honores. Annorum situs ponderevita ruent. At non ingenti qualitatem nomem abesse. Excidet ingenii status vigetque decus. Sed quid reliqua commemoror: bona etiam corporis quam diuturna esse non potest (nam vel morbo extinguuntur: vel aetate deflorescunt) diuina poetarum carmina posteritati comedantur. Et de fortitudine minus mirum: quod enim est tam animi quam corporis virtus. Velocitas & dignitas formae. Vatum beneficio manet incorrupta: nam & camilla nobilior est principibus ignea plantis. Et pelides item ille magna quam uis grecorum fortissimus esset. Pedocys tamen legitimus & ut non tam vi corporis videatur quam pedum celeritate memorabilis. nam & belenae decora facie propter notior est quam Ioue prius ede qua Troes apud Homerum non indignum putat tam longo bello certare cum grecis id solum quod pulchritudinis diuis immortalibus proxime accedebat. Quia a se depicta etiam bis ipsis Homeri carminibus laudavit Pheidias quoque in olympio Ioue fingendo interrogatus de quo exemplo diuinam mutuaret effigie respondit: Architypus se Iouis in his Homeri carminibus inuenisse.

vbi facile appetat naturam ipsius
temullos artifices poetarum optimo plus multo tribuisse quam sibi nam supciliis & crinitibus totum se Iouis multum collegisse ait. Et recte quidem: nam quod ad eorum arte pertinet: nec olympium Iouis honos augustior esset nec diuina Helenae forma celebrior. Illa vero iactura incomparabilis quod cum bac dicendi facultate optimi cuiuscumque tolleretur in industria: nec res arduas quisque nec piculo fas suscipiet pro prima: pro rep. pro focis & aris nullus oppeteret si non immortalitate virtutum primi eloquentia premitteret. ut proposita laude & gloria labore ocio morte incolumentate perferre non dubitaret. Ipsi phi sub Stoico Zeno in academia plato in Nymphaeo Aristotele Carneades siue Chrysippus. & reliqui phoz in suis quicunque gymnasiis torpescerent. Itaque rerum causae latererent. Dotissimorum virorum precepta & instituta non essent. non iura non leges non mores consisterent. Omnia dolo male fieren. nihil autem & iniuria tutum. Contemni deum negligit iuslurandum dñi prius dissolui coniunctionem humanam sine modo sine ordine res agi videres. Scitum igitur illud Cicero. ut oia. Nam vero dñi rerum (ut nos soletis dicere) vis eloquendi quam placita est quam diuina quam primi efficitur ea quam ignoramus discere & ea quam scimus alios docere possimus. Hac cobortamur. bac persuaderemus bac consolamur afflictos bac gestientes coprimimus. bac iracundias cupiditatesque restrinximus. Hac nos iuris legum virtutum societate deuinxit. Hac autem humanam vitam bac feram segregauit. Quia cum ita sint res boim boiesque ipsi quod sunt quod vivunt quod vigeat totum hoc eloquentiam debent. Id si ita est non laudem meret tamen sed multo magis admirationem. Fateor equidem quis enim eat insicias ma-